

“Uskrsnu e i život”

miercuri, 31 martie 2010

Našara je istina da su ovdje Hrvati, još tamo od davnih stoljeća, formirali svoja sela, razvili svoju kulturu, primili kršćansku vjeru iz Petrova Rima, sa uvali svoj hrvatski jezik, oblikovali se u europski narod.

Taj je narod na svom Križnom povijesnom putu padao pod vladare i s istoka, i zapada, i sjevera... ali svaki se put udesno izdigao, uskrsnuo i obnovio na život.

Za vrijeme Isusove muke, ljudski gledaju i, nisu postojali nikakvi razlozi za nadu i radost. Sjetimo se straha koji je zavladao me u apostolima. Sjetimo se, potpuno razočarani, govorili o Isusovoj smrti koja je prema njima označavala samo poraz i otkidanje nade i otkidanje.

Po mnogo emu i današnja situacija u svijetu ne pruža razloge nade i kao da je sli na onodobnoj. Živimo u dramatičnom vremenu, kada tolike krize i neimaštine rađaju bol i tugu. One obitelji kojima je stalo do napretka i dobrog odgoja djece osjećaju se osamljenima u tim naporima i esto klonu. Kad tome dodamo i mnoge bolesti osoba koje su nam bliske i s kojima smo životno povezani, esto nam naviru pitanja koja se svode na sljedeće: «Ima li sve to smisla?» «Šteta, to ja, i mi, kao obitelj, kao mala zajednica vjernika... mogu ili možemo uiniti da se sve to okrene na dobro? Kamo se okrenuti i gdje potražiti pomoć?

Takva su pitanja uvijek temelj da svoje oči podignemo «gore», gdje nas vjera u i da «Krist sjedi zdesna Ocu i da se baš zauzima za nas» To zna i vjerovati da Onaj koji je Krista podignuo iz groba i nas uzdiže zajedno s njime. To nije vjera u život bez patnje, križa i smrti. Ali to jest vjera da patnja, križ i smrt nemaju posljednju riječ i da imaju smisla. U otajstvo Kristova uskrsnuća i pobjede nad zlom i smrću, i mi smo danas potonuli uronjeni, te postajemo njegovi živi svjedoci. Uskrsnuće je stvarnost koju živimo, na kojoj se temelji povijest i koja ide prema svome ispunjenju. Uskrsli Krist je razlog nade! Bog nas nije napustio, nego se nadvija nad sva i život poput majke nad djetetom.

O, da nam nije bilo dragog Isusa i pobjede nad smrću, ostali bi mi i dalje u noćnoj tami, makar imali sve zvijezde, u grijehu, makar imali kulture i vjerovanja, u vječitu propinjanju i padanju, u ludu i uzaludnu, besmislenu poslu! Isusova se ljubav nije zaustavila samo na pojedinom ovjeku, istomičleniku ili prijatelju. Ona se protegnula na sve ljude. Isusov život, smrt i uskrsnuće, to je put kojim Bog hoda, te na njega i ovjeka poziva, žele i mu dobro.

Na dobro Ti došao i sveto Uskrsnuće Isusovo, narode Božji:

- i tebi, bolesni i bolesnice u bolnici ili kod kuće!

- i tebi, lije i bolni arko što unosi i utjehu i radost kad po Božjem zakonu radiš!

- i tebi, roditeljo koja donosi i novorođenčad ove noći ili ovih dana negdje u bolnici ili na ginekologiji! I svim majkama i ocima!

- i tebi, vjerna i siromašna obitelji! I svima protjeranima iz svoga doma!

- i tebi, mali koji boluje od leukemije, i svima vama što bolujete od raka u sva sedam sela!

- i tebi, karantenski sine, što u tu inkom zatvoru čekas povratak svojoj majci!

- i vama, odgovornima za naša sela, koji biste željeli vidjeti napredak, koji se borite za našu istinu i pravdu, u mir i slobodu, rad i blagostanje!

- i vama profesorima i u srednjim, i u pu kim školama!

- i tebi odgovornome za prenošenje vijesti preko radija, televizije i naše gran ice!

- i svima vama misnicima i zaposlenima u crkvi, asni duhovni rode Isusov!

- i tebi, Papa Benedikte, tebi biskupe Martine koji ste Namjesnici ovoga Krista Kralja kojemu slavimo Uskrs!

- i tebi, mališane, koji nemaš pojma što se no as i danas slavi, samo vidiš da se nešto naveliko slavi i u ku i i u crkvi!

- i tebi, koji si dušmanin samome sebi, koji još ne možeš okajati niti se okaniti nemira, nepravde, zla, nevjere i psovke,

- a nema ti drugih Božjih zapovijedi nego crkvenih, ni drugoga Boga, ni Spasa, ni Spasitelja nego ovoga kojemu sve ano svetkujemo Uskrs!

Izbavi nas, Gospodine, iz asa i vlasti grijeha i otvori nam vrata uskrsnu a! VI . Davor Lucacela